

[Ebba Strange]

nition er formentlig ikke mulig og ej heller ønskelig. Personer af samme køn uden seksuelle relationer til hinanden, som opfylder de betingelser, der i øvrigt stilles til indgåelse af registreret partnerskab, vil således være omfattede af lovforslaget.«

Jeg mener ikke, at vi skal udvide det til at omfatte søskende, og det er selvfølgelig, fordi jeg mener, at det, vi skal gøre med dette forslag, er at give homoseksuelle en mulighed for at leve legalt og åbent som et registreret par. Og det er det, vi åbner mulighed for med denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Torben Lund sagde før, at der var nogle, der pegede fingre. Nej, det er der ikke nogen der gør – aldeles ikke. Det er dybt alvorligt for os alle, og vi peger ikke fingre ad nogen for den måde, de vil leve på, men vi fortæller, at vi ikke synes om, at de skal have ægteskabslignende forhold.

Spørgsmålet er, om ikke den gamle latinske sentens »Bene vixit, bene latuit« – den, der lever skjult, lever godt, stadig har gyldighed. Det er der mange, der lever afvigende fra normen, der ønsker at gøre, og det skal de have lov at gøre. Dem skal vi ikke prøve på at kalde frem til noget, de ikke ønsker.

Aase Olesen (RV):

Lad mig begynde med at sige, at jeg ikke stiller ændringsforslag om, at denne lov skal gælde søskende. Mit svar til hr. Hagen Hagensen var, at jeg personlig ikke kunne have noget imod det, hvis det kunne føre til, at hr. Hagen Hagensen og hans parti ville overveje at støtte dette forslag. Men det ligger vist ikke for efter denne debat, og jeg er egentlig lidt flov på justitsministerens vegne, når han bruger det på den måde.

Jeg må egentlig også beklage ministerens omtale af min holdning til fælles forældremyndighed. Justitsministeren ved udmærket godt, at vi var enige. Jeg støttede forslaget om fælles forældremyndighed for mennesker, der er skilt. Jeg støttede ikke forslaget om fælles forældremyndighed for papirløse. Det ved ministeren, men hvorfor står man så her og påstår det modsatte? Jeg synes, det er for dårligt.

Men ministeren sagde i sit første indlæg, at man var betænkelig ved at tvinge homofile par

til registrering for at opnå arveafgiftsnedsættelse. Jeg synes virkelig, det er trist, at vi skal høre landets justitsminister i den grad stå og vende sin egen argumentation på hovedet. Man var jo så forarget fra regeringens og regeringspartiernes side, da vi kom med denne positive særbehandling for homofile. Det hørte ingen steder hjemme, og man kunne næsten ikke bære det. Da var man så forarget, men nu bruger man pludselig argumentationen modsat.

Man var endda så forarget i den konservative gruppe, at man lod den konservative skatteminister ændre arveafgiftsreglerne for heteroseksuelle papirløse, for de skulle da ikke stilles så meget dårligere end par af samme køn, og uden at ændre loven ændrede man cirkulæret.

Det fører mig til at nævne noget, der er lidt lovteknisk, men som jeg tror det er vigtigt at få sagt i denne første behandling. Da Det Radikale Venstre opdagede, at man havde gjort det og altså faktisk taget hul på en lovgivning for papirløse heteroseksuelle uden at forelægge Folketinget det, pålagde vi ved en folketingsbeslutning, som vi fik flertal for, regeringen at fremsætte forslag til ændring af arveafgiftsloven, og det blev vedtaget. Det har skatteministeren endnu ikke gjort, og det har jeg accepteret at han ikke har gjort – jeg var forslagsstiller – indtil vi havde haft denne første behandling. For konsekvensen af et flertal for denne lovgivning er jo, at den positive særbehandling af homofile par i arveafgiftsmæssig henseende skal ophøre. Nu får man kun den fordelagtige arveafgift, altså den lave sats, som også ægtepar har, hvis man er registreret, og dernæst må de uregistrerede homofile par leve under samme betingelser som de papirløse heteroseksuelle. Og i den forbindelse har det været klart hele tiden, at Det Radikale Venstre ikke ønsker en så voldsom nedsættelse af arveafgiften, som daværende skatteminister Isi Foighel indførte ad administrativ vej, og jeg kan blot gentage med den begrundelse, jeg har givet tidligere her i dag: vi ønsker ikke at lovgive for papirløse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Aase Olesen har en særlig evne til at høre stemmen, hvis hun føler anledning til at korrigere andre. Jeg vil gerne sige til fru Aase Olesen i al stilfærdighed – jeg vil helst sige det stilfærdigt – at jeg ikke har glemt fru Aase Olesens afstemning i sagen om den fælles forældremyn-